

Sygn. akt III Cz 1557/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Hupa-Dębska

SR (del.) Barbara Glenc-Poślednik

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) w R.

przeciwko K. M. i B. M.

o zapłatę

ze skargi skarżącego K. M. o wznowienie postępowania

oraz sprawy z powództwa (...) w R.

przeciwko K. M. i B. M.

o zapłatę

ze skargi skarżącej B. M. o wznowienie postępowania

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt I C 2383/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **przyznać adwokat A. M. od Skarbu Państwa – (...) wynagrodzenie z tytułu pomocy prawnej świadczonej z urzędu pozwanej w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 184,50zł (sto osiemdziesiąt złotych pięćdziesiąt groszy), w tym 34,50zł (trzydzieści cztery złote i pięćdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług.**

SSR (del.) Barbara Glenc-Poślednik SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Hupa-Dębska

Sygn. akt III Cz 1557/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 18 07 2018r. odrzucił skargę pozwanej B. M. o wznowienie postępowania w sprawie

z powództwa (...) w R. o zapłatę zarejestrowanej pod sygnaturą akt I C 1958/12, uznając, że skarga została wniesiona po upływie przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c. trzymiesięcznym terminie do jej wniesieni, gdyż o skarżąca podstawie wznowienia dowiedziała się w już dniu 10 05 2016r.,

tj. w dniu w którym dowiedział się o niej jej mąż pozwany K. M.),

a nie jak ona twierdziła dopiero w dniu 16 10 2016r.

Orzeczenie zaskarżyła **skarżąca B. M.**, która wносиła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przy jego ferowaniu naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 50 § 3 pkt 2 k.p.c. polegające na wydaniu przez sędziego, którego dotyczył wniosek o wyłączenie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, mimo złożenia

w terminie przewidzianego ustawą zażalenia na postanowienie orzekające o zasadności tego wniosku,

- art. 410 § 1 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, a to na skutek dokonania oceny dowodów „w sposób niewszzechstronny” oraz dowolny, iż zasadnym jest odrzucenie skargi o wznowienie postępowania jako wniesionej po upływie przepisane terminu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wydał postanowienie o oddaleniu wniosku pozwanych - w tym także skarżącej - o wyłączenie sędziego w dniu 12 12 2017r. (wniosek ten nie był oparty na ustawowych podstawach wyłączenia sędziego - art. 48 k.p.c.).

Zostało ono wydane na posiedzeniu niejawnym i stosownie do regulacji

art. 360 k.p.c. stało się ono skuteczne już z chwilą jego podpisania.

Z tej przyczyny uznać należy, że z chwilą jego wydania wniosek skarżących

o wyłączenie sędziego został skutecznie uznany za bezzasadny i co za tym idzie od tego momentu przestała istnieć przewidziana w art. 50 § 3 pkt 2 k.p.c. przeszkoda uniemożliwiająca wydanie sędziemu orzeczenia kończącego postępowanie i przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia nie naruszono tej regulacji (za taką wykładnią przemawiają także względy funkcjonalne, gdyby bowiem uznać, że przeszkoda zostaje zniweczona dopiero z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania incydentalnego, stwarzałoby to stronom możliwość skutecznego i w zasadzie trwałego wstrzymywania wydania orzeczenia kończącego postępowanie, poprzez składanie kolejnych wniosków o wyłączenie sędziego).

Niezależnie od tego w chwili wydania uzasadnianego orzeczenia postanowienie o oddaleniu wniosku pozwanych o wyłączenie sędziego stało się prawomocne

na skutek oddalenia - przez Sąd odwoławczy w postanowieniu wydanym w sprawie

o sygnaturze akt III Cz 1556/18 - zażalenia skarżącej i umorzenia postępowania zażaleniowego wywołanego zażaleniem skarżącego K. M. (art. 360 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

Skarga skarżącej została oparta na podstawie wznowienia przewidzianej

w art. 403 § 2 k.p.c. i przewidziany w art. 407 § 1 k.p.c. termin do jej wniesienia rozpoczął biec od dnia kiedy skarżąca dowiedziała się o wydaniu przez Sąd Apelacyjny

w K. w dniu 10 05 2016r.

Została ona wniesiona do Sądu Rejonowego w (...) w dniu 18 10 2016r. i żeby dochowany został termin do jej wniesienia skarżąca o wyroku Sądu Apelacyjnego musiała się dowiedzieć po 18 07 2016r.

Jakkolwiek nie była ona stroną postępowania w której zapadł powyższy wyrok (stroną był skarżący), to w chwili jego wydania pozostawała ona w związku małżeńskim z K. M., wspólnie z nim mieszkała i tym samym była żywotnie zainteresowana w treści tego wyroku.

Rodzi to uzasadnione domniemanie faktyczne (art. 231 k.p.c.), iż jeśli nie

w dniu jego wydania (skarżący był obecny przy jego ogłoszeniu), to w niedługim okresie po jego wydaniu musiał on być jej znany, a na pewno nastąpiło to przed dniem 18 07 2016r. (pomiędzy ogłoszeniem wyroku przez Sąd Apelacyjny do dnia 18 07 2016r. upłynęło ponad 2 miesiące).

Dlatego Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, że skarżąca wnosząc skargę

nie dochowała przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c. trzymiesięcznego terminu do jej wniesienia i z tej przyczyny na mocy regulacji art. 410 § 1 k.p.c. skargę tę odrzucił.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie skarżącej jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSR (del.) Barbara Glenc-Poślednik SSO Leszek Dąbe SSO Magdalena Hupa-Dębska